

בבית-המשפט העליון בשבתו כבית-משפט גבוה לצדק

בג"ץ 1821/02

בפני : כבוד השופט ד' דורנר

כבוד השופט א' ריבלין

כבוד השופט א' לוי

העותרים :

1. קמטק מערכות בע"מ

2. דוד בן אברהם מנשה

נגד

המשיבים :

1. הרשות להגבלים עסקיים

2. השופט יהונתן עדיאל

3. היועץ המשפטי לממשלה

עתירה למתן צו על-תנאי

בשם העותרים : עו"ד איל שומרוני כהן ; עו"ד עמית לדרמן

בשם המשיבים : עו"ד שי ניצן

פסק-דין

השופט ד' דורנר :

בעתירה שבפנינו דורשים העותרים כי בית-משפט זה יורה על ביטול כתב-אישום שהוגש כנגדם לבית-המשפט המחוזי בירושלים. כתב-האישום, המפרט עבירות של העותרים על חוק ההגבלים העסקיים, תשמ"ח – 1988, הוגש על-ידי עורך-דין מן המחלקה המשפטית ברשות להגבלים עסקיים. לטענת העותרים, הרשות להגבלים עסקיים לא הוסמכה מעולם להגיש כתבי-אישום פליליים, ועל-כל-פנים אין מתקיימת ביחס לכתבי-אישום שמגישה הרשות ההפרדה בין הרשות החוקרת לבין הרשות המאשימה - כפי שמתקיים בהליך פלילי הנפתח בגין עבירות על חוק העונשין, תשל"ז – 1977. לגישת העותרים, הפרדה זו חיונית על-מנת להבטיח הליך הוגן, כך שיש לבטל את כתב-האישום. העותרים טוענים עוד, כי בעניינם אף התברר כי נתקיימה זהות פרסונלית בין מי שהגיש את כתב-האישום לבין מי שביצע בתיק פעולות חקירה לאחר שהוגש כתב-האישום, והתוצאה הייתה שלעותרים נגרם עיוות-דין.

טענות אלו העלו העותרים בפני בית-המשפט המחוזי, במסגרת בקשה שהגישו לביטול כתב-האישום. ברם, בקשתם נדחתה, והעותרים הגישו את העתירה שבפנינו.

ככלל, אין בית-המשפט הגבוה לצדק מתערב בהחלטות ביניים של בית-משפט שבפניו מתנהל הליך פלילי. ראו בג"ץ 8987/01 **מנדלסון נ' היועץ המשפטי לממשלה** (טרם פורסם; ניתן בתאריך 14.3.02). שהלוא, מחד-גיסא, כללי סדר-הדין קובעים כי אין אפשרות לנקוט בהליך ערעורי על החלטות ביניים המתקבלות במסגרת ההליך הפלילי; ומאידך-גיסא, לעותרים שמורה האפשרות להעלות את טענותיהם בשלב הערעור על פסק-הדין שיינתן בעניינם.

אף המקרה שבפנינו אינו מצדיק סטייה מכלל זה. שכן, העותרים לא הצביעו על חשש לעיוות-דין שייגרם להם, אם הדיון בטענות שהעלו בפנינו ייערך רק בשלב הערעור על פסק-הדין.

אשר-על-כן, העתירה נדחית על הסף.

ניתן היום, י"ג בתמוז תשס"ב (23.6.02).

ש ו פ ט ש ו פ ט ש ו פ ט